

بررسی نقش محورهای پیاده در راستای کاهش آلودگی زیست محیطی

۱- پگاه آزادیان

۲- دکتر رقیه ودایع خیری

۱- گروه شهرسازی ، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران،

ایران

۲- استادیار گروه برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد تهران غرب

چکیده :

رشد و گسترش شهرها ، افزایش جمعیت ، تراکم بیش از حد وسایل نقلیه و به تبع آن به وجود آمدن مشکلات متعددی از قبیل ازدحام ترافیکی ، افزایش مصرف سوخت ، انرژی و آلودگی های زیست محیطی ، صوتی و غیره سبب شده تا پیاده محوری به عنوان یک موضوع مهم و اساسی در دستور کار برنامه ریزان و طراحان شهری قرار گیرد .

هدف این پژوهش بررسی نقشی است که محور های پیاده در کاهش آلودگی های زیست محیطی دارند. روش تحقیق این مقاله مبتنی بر روش اسنادی و کتابخانه ای می باشد که در آن ابتدا به مطالعه پیشینه پژوهش ، مبانی نظری پژوهش و دیدگاه های نظریه پردازان پرداخته شده است . در ادامه به جایگاه پیاده راه ها در حمل و نقل پایدار و تاثیراتی که پیاده مداری بر محیط زیست دارند پرداخته شده است . نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد اگر محور های پیاده به شکل صحیحی احداث شوند می توانند عامل مهمی در کاهش آلودگی های زیست محیطی باشند .

کلمات کلیدی : گسترش شهرها ، آلودگی های زیست محیطی ، پیاده محوری ، ازدحام ترافیکی

مقدمه

پدیده خودروگرایی یا شهرهای وابسته به خودرو ، مسئله ای است که امروزه در جوامع مدرن شهری نمود یافته است. بهبود استانداردهای زندگی و تمایل به رفاه فردی، زمینه ساز پدیده خودروگرایی است. این امر در کنار فقدان زیرساخت های لازم حمل و نقل و گزینه های حمل و نقل عمومی در کشورهای در حال توسعه، بیش از پیش رو به وخامت گذاشته و هزینه های بسیاری را از جمله، اتلاف منابع طبیعی ، مخاطرات زیست محیطی و مشکلات سلامت شهروندان در پی داشته است (سلطانی, ۱۳۹۰).

در نتیجه ، حرکت در راستای دستیابی به شاخص های توسعه پایدار را می توان یکی از مسائل اصلی در برنامه ریزی ها و طراحی های امروزی دانست. یکی از شاخص های توسعه پایدار، سلامت محیطی است و از آنجا که امروزه از یک سو، غلبه سواره بر پیاده ها سبب افزایش آلودگی های مختلف زیست محیطی، صوتی و موارد دیگر شده و از سوی دیگر منجر به کاهش اصلی ترین نیاز انسانی یعنی قدم زدن و پیاده روی می شود، می توان اذعان داشت که یکی از بهترین راهکارها به منظور احیاء توسعه پایدار شهری پیاده راه ها و سبزه ها است. بنابراین پیاده روی یکی از پایدارترین روش های حمل و نقل است و می تواند از جنبه های مختلف کالبدی، اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و فرهنگی سبب توسعه پایدار شهرها شود (شیعه , حبیبی, و پیرایه گر, ۱۳۹۴).